

A FIU: Hát mit? (A csokoládét falva megy át a szobán. A szülei kutató szemmel néznek utána.)

AZ APA: Azt hiszed, igazat mond?

AZ ANYA (a vállát vonogatja).

(Függöny)

HOLLÓS KORVIN LAJOS: NEM FÁRADHATSZ EL...

*Nem fáradhatsz el. El nem bukhatsz.
Meg se halhatsz és el se futhatsz.
Nem bujdoshatsz, s nem is szabad.
Hidd: lesz levegő, melyben szárnyad
megkönnyebbülten újra szállhat
s dallammá tarkulhat szavad.*

*Várj lesben, mint vad szesz a borban
és hallgass, mint kő a szoborban,
egy nap érte jön az idő,
varázspálcájával megérint
s te néma burkodból kilépsz, mint
újszülött, erősebb erő.*

*Hitedben voltál egykor győztes,
higgy most is! Azt, hogy ki nem dőlhetsz,
nem vagy palánta; régi tölgy
vagy, aki viharra született,
gyökered mély és nem jöhet szél,
hogy elengedje azt a föld.*

A POLGÁR VÁLTOZÁSAI

Irta: ROBOTOS IMRE

Bizonyára mélyreható történelmi tanulmány vizsgálódására vár a polgár alakulásainak adatszerű felvázolása, — és a változások szellemi tartalmának elemzése. E pillanatban aligha volna lehetséges e megrendítő metamorfózis lefolyásának részletező feltárása, hisz' a változás folyamatának csak küszöbén állunk s mindössze arra szoritkozhatunk, hogy itt-ott adalékokat szedegessünk fel az „anyag“ későbbi ismeretéhez. A polgár ugyanis szemünk előtt futotta ki legnagyobb formáját, láttuk fölényes fensőbbiségét és hanyatlását, tanui voltunk, mint uralta az anyagi és szellemi világot, mint tagadta meg eszméit, hitét, önmagát. Izgalmasan szép és gazdag volt e pálya és nem tagadhatjuk meg tőle értékeit sem. Az öszszegezés ideje azonban még nem érkezett el. Mert a polgár útja most még nem ért véget s nem is előre tart, hanem visszafelé halad. A pálya törést kapott, de az ut, amely visszafelé visz, már teljességgel más tájakat idéz, a békés szellőt viharos szelek váltották fel, a házak feldultan, a templo-